

Морски сговор

Написано от ivailo
Събота, 20 Юли 2013 23:21

Във Видин имаше и организация, наречена "Морски сговор". Девизът и беше: "Към морета и Дунава за напредък". Тази организация ратуваше за привличането на българина към професиите, свързани с корабоплаването, пропагандираше увеличаване на морския и дунавския флот, запознаваше хората с проблемите, свързани с водните професии, популяризираше водните спортове и т.н.

Във Видин имаше доста голяма организация на морския сговор. Много младежи и девойки членуваха там. Плащаше се членски внос на три пъти с три квитанции в бял, зелен и червен цвят (цветовете на националния ни флаг). Притежавахме четири гребни лодки за по четирима гребци, които се именуваха: "Черно море", "Бяло море", "Капитан първи ранг Михайлов" и "Капитан-лейтенант Минков". Кой е Михайлов не знам, въпреки че питах по този въпрос. [Лодката "Минков" е кръстена на най-младия ми чичо, който лично изстрелял торпедото от торпедоносец "Дръзки" и е поразил турския крайцер "Хамидие" по време на Първата световна война. Сега, също на негово име е наименован кораб от военоморския ни флот](#)

. Ако някой се интересува повече по този въпрос би трябвало да намери книгата на мичман първи ранг Купов, тогава капитан на "Дръзки", който подробно описва този бой с турския кораб.

Членовете на видинската организация бяха не само младежи и девойки, но и много граждани. По-късно се сдобихме и с две лодки шесторки - с шест гребци. Трябва да посоча, че тази организация се разрасна и стана популярна, особено когато начело ѝ застана запасния [полковник Р. Бораджиев](#). Този кипящ от енергия човек беше първият, който организира гребен поход по Дунава от Видин до Русе, така че предтеча на похода "ТИД" по Дунава е фактически нашата организация. Състояха се няколко такива гребни похода. От Русе участниците се връщаха, натоварили лодките на нашите пътнически кораби, каквито вече имахме по това време, а сега почти нямаме онзи дунавски флот, какъвто заслужаваме.

Морски сговор

Написано от ivailo

Събота, 20 Юли 2013 23:21

Искам да разкажа нещо за ползата от едно от начинанията на Морския сговор. Всяка година през летните месеци юли и август организацията уреждаше летуване, което наричахме тогава, "колония". Уреждаше се почивка във Варна на две смени по 25 дни за деца от Видин. Спяхме в едно училище - V-та прогимназия "Св.Климент Охридски" в близост до арменската църква. Там ни хранеха с много хубава храна пет пъти дневно. Ръководител на колонията години наред беше учителят Христо Тричков. Сутрин след закуска отивахме на плажа. Около 10 часа там ни носеха втора закуска - баничка, козуначна кифла или нещо друго. Към 12 часа се връщахме за обяд, в 4 часа след обяд закусвахме парче хляб, сирене с домати или хляб с мед или мармалад. После ни водеха на кино или играехме в двора на училището главно волейбол или други игри или пък имахме свободно време и излизахме на разходка в града. Искам да разкажа какво направихме ние няколко, все пак деца, още първия ден на пристигането. Трябва да кажа, че колонията беше голяма. Имаше деца от отделенията, от прогимназията и от девическата и мъжката гимназия. От Видин пътувахме с наш кораб до Русе, а от там с нощния влак се озовахме сутринта във Варна. Разпределиха ни по стаите, дадоха ни спално бельо и ни оставиха да си починем (все пак пътувахме един ден и една нощ). Но кой ще ти почива?! Застлахме леглата си и пет-шест деца, подучени от нашия другар Боян Александров, който е бил тук и миналата година и "познава" града и най-важното знае къде е морето, решихме да отидем да се къпем. Без да се обаждаме на никого се измъкнахме незабелязано и хванахме пътя за морето. И започна едно къпане! Мина време за втората закуска, която този ден щяхме да получим в училището, минава обяд, но ние продължаваме да се къпем и не се връщаме. През това време отсъствието ни било вече забелязано. Христо Тричков се разтревожил сериозно - още от първия ден му изчезват деца! Още по-тревожно е, че един ученик от гимназията ни срещна гребен поход по Дунава от Видин до Русе, така че предтеча на похода "ТИД" по Дунава е фактически нашата организация. Състояха се няколко такива гребни похода. От Русе участниците се връщаха, натоварили лодките на нашите пътнически кораби, каквито вече имахме по това време, а сега почти нямаме онзи дунавски флот, какъвто заслужаваме.

Искам да разкажа нещо за ползата от едно от начинанията на Морския сговор. Всяка година през летните месеци юли и август организацията уреждаше летуване, което наричахме тогава, "колония". Уреждаше се почивка във Варна на две смени по 25 дни за деца от Видин. Спяхме в едно училище - V-та прогимназия "Св.Климент Охридски" в близост до арменската църква. Там ни хранеха с много хубава храна пет пъти дневно. Ръководител на колонията години наред беше учителят Христо Тричков. Сутрин след закуска отивахме на плажа. Около 10 часа там ни носеха втора закуска - баничка, козуначна кифла или нещо друго. Към 12 часа се връщахме за обяд, в 4 часа след обяд закусвахме парче хляб, сирене с домати или хляб с мед или мармалад. После ни водеха на кино или играехме в двора на училището главно волейбол или други игри или пък имахме свободно време и излизахме на разходка в града. Искам да разкажа какво направихме ние няколко, все пак деца, още първия ден на пристигането. Трябва да

Морски сговор

Написано от ivailo

Събота, 20 Юли 2013 23:21

кажа, че колонията беше голяма. Имаше деца от отделенията, от прогимназията и от девическата и мъжката гимназия. От Видин пътувахме с наш кораб до Русе, а от там с нощния влак се озовахме сутринта във Варна. Разпределиха ни по стаите, дадоха ни спално бельо и ни оставиха да си починем (все пак пътувахме един ден и една нощ). Но кой ще ти почива?! Застлахме леглата си и пет-шест деца, подучени от нашия другар Боян Александров, който е бил тук и миналата година и "познава" града и най-важното знае къде е морето, решихме да отидем да се къпем. Без да се обаждаме на никого се измъкнахме незабелязано и хванахме пътя за морето. И започна едно къпане! Мина време за втората закуска, която този ден щяхме да получим в училището, минава обяд, но ние продължаваме да се къпем и не се връщаме. През това време отсъствието ни било вече забелязано. Христо Тричков се разтревожил сериозно - още от първия ден му изчезват деца! Още по-тревожно е, че един ученик от гимназията ни срещна по улицата, водеща към морето и казал на господин Тричков. Наближи време за следобедна закуска и ние с посинели устни от продължителното къпане най-последно се сетихме, че трябва да се връщаме. Ръководителят ни посрещна целият треперещ. Разбрал вече къде сме били, строи ни в една редица и започна да ни бие и с треперещ глас да ни се кара. Биеше наред и то здравата, но когато дойде до последния в редицата, а това беше бъдещия зъболекар д-р Пасков, нервите на учителя не издържах и той се разплака. Така последният не яде бой. Нямахме повече физически сили господин Тричков.

На морския плаж ходехме на т.н. Северен плаж, където е вторият мост от брега навътре в морето. Там имаше отредено специално място за видинската колония до самия мост, от който пък тръгваше корабчето за Галата. Това наше място беше заградено с тръстикова ограда със съблекални за момчета и момичета. По пътя за там минавахме по алеята, на която стояха няколко продавача на мента - нещо което не познавахме от Видин. Тази мента, представляваща нещо като халвата за ламкане, но малко по-мека, се продаваше в бели легени. Тя биваше: шоколадова, ванилова, ментова или друга някаква. Искаш например шоколадова мента за един лев. Продавачът с нож отчупва парчета от ментата, увива я в хартия и ти си я носиш на плажа. Имаше и много хубаво малеби. Във Видин също се продаваше разнородно малеби, но то не беше така качествено като варненското. От количката продавачът изважда чинийка с чисто бяло малеби от оризово брашно, с триъгълна лъжичка го посипва отгоре със ситна захар и после го поръсва със сироп от ягоди или малини. Хубаво беше, но струваше три лева.

В Морската градина зад централния плаж имаше отделни плажове за жени и мъже и друг смесен плаж. Бяха поставени столове за съзерцаване на морето, но за стол се плащаше един лев такса и то за определено време. От близкото казино сервираха чаша вода пак срещу един лев. Това за нас, дошли от евтиния Видин беше много учудващо. След 25 дни обратно за дома.

Морски сговор

Написано от ivailo
Събота, 20 Юли 2013 23:21

Тук трябва да кажа моето предположение защо във Варна имаше специално място, отредено за видинските деца. Моите сведения са, че някога, преди Балканската война, видинската община била дала една голяма сума в златни пари (знам за 60 милиона), но след обезценяването на лева след Първата европейска война от Варна не могли да върнат тази сума нито в злато, нито съизмеримо с обезценения лев. С тези пари Варна построила плажовете си, морската градина и покрила други благоустройствени нужди. Такива са ми сведенията за това и така пиша. Може би поради тази причина бе отредено място за видински плаж. Всички тези незабравими спомени от морето имам благодарение на организацията "Морски сговор". **Богдан Минков - Видин, такъв какъвто беше**

{loadposition
user28}